

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Carl Johannes Nissen.

Citation: Richardt, Chr.: "Carl Johannes Nissen.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 125. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-workid69823/facsimile.pdf>
(tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

†

Carl Johannes Nissen.

(4 Okt. 1836. — 26 Jan. 1861.)

I.

Tungt at staa ved Livets Skjel,
skilles brat fra Barn og Ven;
tungt at sige sit Farvel,
og faae intet Svar igjen;
tungt at tage Smertens Daab;
tungt at jorde sine Haab.

Hvo kan løfte dette Aag?
Det kan alle Sjæles Gud!
Han kan løfte Kistens Laag,
kalde ham af Graven ud!
Han har Bod for Suk og Savn:
Bed til Ham i Jesu Navn!

II.

Han var saa ung, saa varm, saa kjæk,
med aabent Sind og aabne Træk
med sunde Sjælens Kræfter;
som vi han var en Støvets Søn,
men Sandhed søgte han iløn,
den greb han altid efter.

See, Broder gik til Broder hen:
Kun Savn og Længsel er igjen.
De Faa er blevne færre.

Hvi faldt det unge, ranke Træ,
som loved baade Løv og Læ;
det veed kun Stormens Herre.

Men Eet vi tro, og Eet vi veed:
At Han, vor Gud, er Kjærlighed
mod alle sine Svage;
med Savnets Taare, tung og hed,
han vander Sjælens bedste Bed:
Da voxer Tak af Klage.

-- ----

†

Marie Brøndsted.

(7 Marts 1845, --- 27 August 1864.)

»Hvor dejligt, naar det bliver lyst!«
hun sukked i sin Nød;
saa gled hun til en bedre Kyst,
hvor der er ingen Død;
en Glans om hendes Aasyn laa
af Lyset som hun kaldte paa,
et Morgenskjær af salig Fred
fra Sol, som ej gaar ned.

Et Barn hun var, med ærligt Smil,
og fjern fra løjet Skin,
taalmodig under Smertens Pili
En stille, saaret Hind;